

บทที่ 5

ผลกระทบทาง เศรษฐกิจจากการ จัดงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ

การจัดงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับที่จัดขึ้นในแต่ละปี มีหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่ร่วมมือกันจัดงาน อันได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เกษตรจังหวัด เทศบาล ปกครองจังหวัด ตำรวจ วิทยาลัยครู รวมทั้งอำเภอต่าง ๆ ซึ่งงบประมาณหลักจะได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมอบให้ เกษตรจังหวัดเป็นหน่วยงานในการจัดงาน แต่เดิมงานไม้ดอกไม้ประดับนี้ทางสำนักงานเกษตรจังหวัด มีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมทางด้านเกษตร แต่มีประชาชนให้ความสนใจมาชมงานเป็นจำนวนมาก ต่อมาจึงได้พัฒนาเป็นกิจกรรมที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจนถึงปัจจุบัน โดยดำเนินการจัดมาเป็นครั้งที่ 16 เมื่อวันที่ 7 - 9 กุมภาพันธ์ 2535 ซึ่งในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ เป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ การจัดงานนี้จุดมุ่งหมายหลักในปัจจุบันคือการส่งเสริมการท่องเที่ยว จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าจะมีผลทางเศรษฐกิจเพิ่มกว่าปกติเพียงใด กลุ่มใดเป็นกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์มากที่สุด และฝ่ายใดเป็นผู้รับภาระในเรื่องของการจัดงาน และงานที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวนี้ได้สร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยวชาวไทยหรือชาวต่างชาติมากกว่ากัน ซึ่งจะนำเสนอคำตอบของเรื่องที่กำลังกล่าวมา จากการศึกษาที่จะเสนอดังนี้

5.1 โครงการจัดงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ

การจัดงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับในแต่ละปี มีหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่ร่วมมือกันจัดงานอันได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เกษตรจังหวัด เทศบาล ปกครองจังหวัด ตำรวจ วิทยาลัยครู รวมทั้งอำเภอต่าง ๆ ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็มีหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันไปดังนี้

องค์การบริหารส่วนจังหวัด สนับสนุนในด้านงบประมาณ จำนวน 196,230 บาท เพื่อจ่ายอุดหนุนให้สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ จัดประกวดไม้ดอกไม้ประดับในงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับประจำปี 2535 โดยจัดประกวดกล้วยไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ ประกอบและโชว์การจัดสวนหย่อม จัดประกวดศิลปประดิษฐ์ และจัดแสดงนิทรรศการ โดยแบ่งงบประมาณแยกเป็นแต่ละรายการดังนี้

	บาท
ค่าวัสดุอุปกรณ์ดำเนินการและเตรียมสถานที่	35,600
ค่าวัสดุจัดนิทรรศการ	28,000
ค่าจ้างดูแลรักษาสิ่งของ	8,780
ค่าจ้างจัดทำสวนและสิ่งประดิษฐ์	50,000
ค่าจัดซื้อกล้วยไม้กระถางและดอกกล้วยไม้จัดสวน	22,200
ค่าจัดซื้อไม้ดอกไม้ประดับ 4 ประเภท	11,400
ค่าวัสดุจัดทำศิลปประดิษฐ์	8,000
ค่าซื้อโบว์และโลโก้รางวัล	29,850

นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดยังได้จัดทำแต่งรถบุปผาชาติเข้าร่วมขบวน ซึ่งเป็นงบประมาณอีกส่วนหนึ่งจำนวน 50,000 บาท โดยงบประมาณรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ปี 2535 มีจำนวน 97,472,950 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ไม่รวมเงินกู้ เงินที่จ่ายจากเงินสะสม เงินอุดหนุนจากรัฐบาล และหน่วยงานอื่น ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ทมวดภาษีอากร ตั้งรับไว้ 88,900,000 บาท หรือร้อยละ 90.20
2. ทมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและค่าใบอนุญาต ตั้งรับไว้ 3,280,000 หรือร้อยละ 3.37
3. ทมวดรายได้จากทรัพย์สิน ตั้งรับไว้ 5,038,950 บาท หรือร้อยละ 5.17
4. ทมวดรายได้เบ็ดเตล็ด ตั้งรับไว้ 254,000 บาท หรือ 0.26

เกษตรจังหวัด ได้รับเงินอุดหนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด มอบหมายให้ เป็นแม่งาน ในการดูแลบริเวณงาน ได้แก่ การจัดประกวดไม้ดอกไม้ประดับ โดยการเชิญชวนชมรมไม้ดอกไม้ประดับต่าง ๆ ชมรมปวยเซียน ชมรมกล้วยไม้ เข้าร่วมแสดงในงาน รวมทั้งเชิญชวนเจ้าของสวนที่ปลูกดอกไม้ เพื่อขาย ประชาชนที่สนใจ หน่วยงานต่าง ๆ เข้าร่วมในการจัดแสดงและประกวดการจัดสวน โดยให้งบประมาณในการจัดสวน ๆ ละ 1,000 บาท สำหรับผู้ประกวด และสวนละ 500 บาท สำหรับผู้ไม่ประกวดที่มาร่วมจัดแสดง ทางเกษตรจังหวัด ได้จัดของรางวัลให้แก่ผู้ชนะการประกวด แต่ละประเภท และยัง ได้จัดหารถแท็กซี่ร่วมขนานอีก 1 คัน มีงบประมาณในการจัดตกแต่ง 50,000 บาท

เทศบาล มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดสถานที่สวนสาธารณะหนองบวหาดให้พร้อมที่จะ จัดงาน จัดทำซุ้ม 93 คูหา ตกแต่งสถานที่ รวมถึงการตกแต่งเส้นทางที่ขบวนรถจะผ่านทางเทศบาล จะเตรียมงานล่วงหน้าก่อน 1 เดือน โดยใช้เจ้าหน้าที่ประมาณ 100 คน งบประมาณที่ตั้งรับไว้ 180,000 บาท และจัดส่งรถแท็กซี่ร่วมขนานอีก 1 คัน งบประมาณ 50,000 บาท

ปกครองจังหวัด รับหน้าที่เชิญชวนให้ทั้งภาครัฐบาลและเอกชนให้ความร่วมมือในการจัด ส่งรถแท็กซี่ร่วมขนาน โดยในปีนี้มีรถขนานแท็กซี่ 20 คัน ซึ่งในปี 2535 ได้ตั้งเป้าหมายไว้ 30 คัน รถขนานแท็กซี่เข้าร่วมเป็นของภาคเอกชน 8 คัน เป็นของภาครัฐบาล 12 คัน

ตำรวจ รับหน้าที่ดูแลเส้นทางจราจร รวมทั้งอำนวยความสะดวกในเส้นทางที่รถ ขบวนแท็กซี่ผ่าน

วิทยาลัยครู รับหน้าที่ในการจัดคณะกรรมการให้คะแนน และตัดสินรถขนานแท็กซี่ และนางงามบุปผาชาติ เจ้าหน้าที่รับผิดชอบจำนวน 24 คน และทางวิทยาลัยครู ก็ได้จัดรถแท็กซี่ร่วม อีก 1 คัน

ททท. รับหน้าที่ประชาสัมพันธ์งานแก่นักท่องเที่ยว

อำเภอต่าง ๆ ได้ร่วมกันจัดรถขนานแท็กซี่ร่วมทุกปี โดยแบ่งออกเป็น 3 เขต ตาม เขตเลือกตั้ง ซึ่งรวมตัวกันเป็นชมรมอำเภอเขต 1, 2 และ 3 โดยแต่ละเขตจะส่งรถแท็กซี่ร่วม เขตละ 2 คัน รวมทั้งหมด 6 คัน ซึ่งแบ่งตามเขตดังนี้คือ

ชมรมอำเภอเขต 1 คันที่ 1 ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอสารภี

ชมรมอำเภอเขต 1 คันที่ 2 ได้แก่ อำเภอดอยสะเก็ด อำเภอสันกำแพง

ชมรมอำเภอเขต 2 คันที่ 1 ได้แก่ อำเภอแม่ริม อำเภอสันทราย อำเภอแม่แตง
อำเภอเชียงดาว

ชมรมอำเภอเขต 2 คันที่ 2 ได้แก่ อำเภอพร้าว อำเภอฝาง อำเภอแม่อาย
กิ่งอำเภอไชยปราการ กิ่งอำเภอเวียงแหง

ชมรมอำเภอเขต 3 คันที่ 1 ได้แก่ อำเภอสันป่าตอง อำเภอหางดง อำเภอจอมทอง
อำเภอฮอด อำเภออมก๋อย

ชมรมอำเภอเขต 3 คันที่ 2 ได้แก่ อำเภอต๋อยเต่า อำเภอแม่แจ่ม อำเภอสะเมิง
การจัดงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ ทางราชการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดงาน โดย
ได้ขอความร่วมมือจากภาคเอกชนมาช่วยกันจัด จากการรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถาม องค์
การบริหารส่วนจังหวัด เกษตรจังหวัด เทศบาล ปกครองจังหวัด ตำรวจ วิทยาลัยครู นายอำเภอ
ต๋อยสะเมิง ซึ่งเป็นภาคีรัฐบาล ได้ให้ความเห็นว่า ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยวส่วน
ใหญ่ขาดความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมเข้าร่วมในการจัดงาน เพราะถือว่าการจัดงานเป็นหน้าที่
ของรัฐ ถึงแม้ว่าให้การสนับสนุนก็ไม่ก่อให้เกิดรายได้แก่ธุรกิจเพิ่มขึ้น เพราะจัดในฤดูที่มีนักท่องเที่ยว
เที่ยว เข้ามามากอยู่แล้ว จนในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ของรัฐบางหน่วยงาน เกิดความเอือมระอาต่อ
ความร่วมมือของเอกชน รวมทั้งการจัดงานเป็นเรื่องที่หนัก โดยเฉพาะในช่วงใกล้วันงาน จะ
ต้องมีการจัดรถแห่หรือจัดสวนที่ต้องใช้ดอกไม้สด และต้องรีบเร่งทำใน 1 - 2 วันก่อนวันงาน อีกทั้ง
ทั้งการจัดงานต้องใช้งบประมาณสูง ระบุประชาชนคนหนึ่งต้องใช้งบประมาณไม่ต่ำกว่า 5 หมื่นบาท
ซึ่งต้องไปเบียดบังงบประมาณที่จะนำไปใช้จ่ายภายในหน่วยงานนั้น ๆ เจ้าหน้าที่ของรัฐระดับล่าง
ที่จะต้องรับผิดชอบในการทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา จะเกิดความท้อแท้ในการทำ เพราะไม่ใช่
งานที่เกิดจากความรักและความศรัทธาตั้ง เช่นงานที่จัดทางพระพุทธศาสนา แต่การจัดงานจะก่อให้เกิด
เกิดผลประโยชน์ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวในรูปแบบของตัวเงินซึ่งแน่นอนว่าจะต้องตกไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แต่ผู้ที่จัดทำเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งการจัดงานไม่ใช่งานในหน้าที่ แต่เป็น
งานพิเศษที่จะต้องทำพร้อมงานประจำโดยไม่มีค่าตอบแทน ในเรื่องนี้ต้องขอสรรเสริญเจ้าหน้าที่
ของรัฐที่มีจิตสำนึกอยู่เสมอว่า การจัดงานเป็นหน้าที่ที่รัฐจะต้องทำเพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่คนใน
ท้องถิ่น ซึ่งเป็นอุดมการณ์ที่ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทุกครั้ง เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ฝากวิงวอน

แก่ภาคธุรกิจเอกชนให้ความช่วยเหลือกับภาครัฐบาลในการจัดงาน โดยช่วยกันส่งเสริมการจัดงาน ให้อยิ่งใหญ่และน่าสนใจ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้กลับคืนมาดังเดิมไม่ใช่ทำแบบเก่า ๆ อย่างในปัจจุบัน จนนักท่องเที่ยวลดความสนใจและให้ความสำคัญต่องานน้อยลง

5.2 รายจ่ายในการจัดงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ

การรวบรวมค่าใช้จ่ายในการจัดงานได้จากการสอบถาม หน่วยงานของรัฐ ซึ่งได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เกษตรจังหวัด เทศบาล ททท. ปกครองจังหวัด วิทยาลัยครู และอำเภอต่าง ๆ งบประมาณในปี 2535 ของหน่วยราชการต่าง ๆ ในการดำเนินงาน ประมาณ 1,097,910 บาท โดยประเมินค่าเงินเดือนและค่าล่วงเวลาของเจ้าหน้าที่ของรัฐคนละ 60 บาท โดยการประเมินได้จากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบ ซึ่งค่าเสียโอกาสของค่าจ้างแรงงานจะประมาณ 36,000 บาท ส่วนภาคเอกชน ได้รวบรวมรายจ่ายจากเจ้าของสวนที่ร่วมมือในการจัดตกแต่งสวนในบริเวณงานและจากเอกชนที่ร่วมส่งรถแห่เข้าร่วมขบวน รวมทั้งเอกชนที่สนับสนุนเงินในการติดแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์งาน รวมแล้วภาคเอกชนใช้งบประมาณทั้งสิ้น 1,151,000 บาท หากคิดค่าแรงงานให้แก่ผู้ที่เสียสละเวลามาร่วมขบวนแห่ทั้งที่จ่ายจริงและจากการคิดค่าเสียโอกาส รวมแล้วประมาณ 119,500 บาท ยอดรายจ่ายรวมทั้งสิ้นในการจัดงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนเท่ากับ 2,368,410 บาท ดังตารางที่ 5.1

ในภาคเอกชนการร่วมงานจะเป็นไปในส่วนของการจัดรถแห่เข้าร่วมขบวน และการจัดสวนในปี 2535 เอกชนได้จัดส่งรถแห่เข้าร่วม 8 คัน จากจำนวนรถแห่ทั้งหมด 20 คัน ธุรกิจเอกชนที่ร่วมมือจัดส่งรถแห่เข้าร่วมขบวนมากที่สุด คือ ธุรกิจทางด้านฟิล์ม ซึ่งมีการแข่งขันกันทั้งทางด้านราคาและความสวยงาม นอกเหนือจากนั้น เอกชนที่จัดรถแห่เข้าร่วมจะเป็นธุรกิจทางด้านโรงแรมและธุรกิจนำเที่ยวจะช่วยกันจัดส่งในรูปแบบของสมาคม ทางด้านเอกชนที่ร่วมมือในการจัดสวนนั้น จะเป็นเจ้าของสวนไม้ดอกไม้ประดับต่าง ๆ โดยดอกไม้ที่ใช้ในงานไม้ดอกไม้ประดับครั้งนี้ จากการสอบถามผู้จัดทำรถแห่เข้าร่วมขบวน 9 คัน ซึ่งมีงบประมาณที่ใช้ตั้งแต่ 45,000 บาท ถึง 130,000 บาท พบว่า ดอกไม้สดที่ใช้ประดับรถแห่ที่เข้าร่วมขบวนร้อยละ 73.59 ของมูลค่าดอกไม้ที่ใช้เป็นดอกไม้ที่ปลูกในเชียงใหม่และร้อยละ 26.41 เป็นดอกไม้ที่สั่งเข้ามาจากกรุงเทพฯ

ซึ่งส่วนใหญ่จะสั่งซื้อจากปากคลองตลาด ในปีนี้จากการสอบถามผู้จัดทำารณุปษชาติในดอกไม้ในท้องถื่นมีไม่เพียงพอ เพราะช่วงเวลาที่จัดงานในปีี้ใกล้เคียงกับการจัดงานกล้วยไม้เอเชียแปซิฟิก ทำให้จำเป็นต้องสั่งซื้อดอกไม้จากกรุงเทพฯ มากกว่าทุกปี

การจัดทำารณุปษชาติเข้าร่วมชบวนนั้น ถ้าเป็นภาคเอกชน ส่วนใหญ่จะว่าจ้างสถานศึกษาที่มีฝีมือหรือร้านขายดอกไม้ เป็นผู้รับหน้าที่ไป แต่ถ้าจัดทำเองจะเป็นไปได้ 2 ด้าน คือ ต้องการประหยัดงบประมาณหรือเป็นบริษัทใหญ่ที่มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบด้านนี้โดยเฉพาะ เท่าที่พบจะเป็นธุรกิจทางด้านฟิล์ม ซึ่งมีการแข่งขันกันมาก เพราะเป็นธุรกิจที่เห็นผลประโยชน์ชัดเจนจากการจัดงาน และเป็นการสร้างสิ่งดึงดูดของตัวสินค้า ส่วนการจัดทำารณุปษชาติของภาครัฐ ส่วนใหญ่แล้วจะจัดทำเอง โดยอาศัยความร่วมมือของข้าราชการในหน่วยงาน มีส่วนน้อยที่ว่าจ้างร้านขายดอกไม้เป็นผู้ทำ แต่ถ้าเป็นชมรมอำเภอเท่าที่สอบถามจะมีส่วนหนึ่งที่จัดทำเอง โดยอาศัยความร่วมมือของเจ้าหน้าที่อำเภอ ครูและนักเรียนในท้องที่และชาวบ้านที่มีฝีมือ อีกส่วนหนึ่งจะยกหน้าที่ให้พระซึ่งเป็นวัดที่มีฝีมือทางด้านนี้และ เคยทำมาแล้วทุกปี เป็นผู้รับเหมากำ

ตารางที่ 5.1 ใช้จ่ายในการจัดงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ

(หน่วย : บาท)

	รายจ่าย		
	เอกชน	ราชการ	รวม
การจัดงาน/ส่วน	121,000	416,910	537,910
ชบวนแห่	1,030,000	645,000	1,675,000
รวม	1,151,000	1,061,910	2,212,910
*ประเมินค่าแรงงานในการร่วมชบวนแห่	119,500	36,000	155,500
รวม	1,270,500	1,097,910	2,368,410

ที่มา : จากการสำรวจ

*คิดค่าแรง 60 บาทต่อวัน ให้แก่ผู้ร่วมชบวนแห่ทุกคน

5.3 รายได้และการกระจายรายได้จากการจัดงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ

การจัดงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับมีจุดประสงค์หลัก เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้น ซึ่งจะนำรายได้มาสู่จังหวัดจากการใช้จ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยว แต่การจัดงานไม้ดอกไม้ประดับ เป็นการจัดในช่วงที่จังหวัดเชียงใหม่เป็นช่วงฤดูการท่องเที่ยวอยู่แล้ว จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าการจัดงานจะให้ผลทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นกว่าปกติเพียงใด การศึกษานี้จึงได้ประมาณการรายได้ปกติต่อวันในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ และมีนาคม เพื่อเป็นการเปรียบเทียบรายได้ต่อวันในช่วงมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ และทำการกระจายรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการจัดงานนี้ไปยังผู้ประกอบการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยแบ่งตามขนาดของธุรกิจ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จากการสำรวจรายได้จากการท่องเที่ยวในช่วงงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ และรายได้ในช่วงปกติ คำนวณได้จากสูตร

$$Y = No \times Exp$$

$$Y = \text{รายได้จากการท่องเที่ยว}$$

$$No = \text{จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเชียงใหม่ต่อวัน}$$

$$Exp = \text{ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ}$$

โดยที่

$$No = Oc \times Hg \times Ro$$

$$Oc = \text{อัตราการเข้าพักของนักท่องเที่ยวในโรงแรมและเกสต์เฮาส์}$$

$$Hg = \text{จำนวนห้องพักในโรงแรมและเกสต์เฮาส์}$$

$$Ro = \text{จำนวนคนที่พักต่อห้อง}$$

ในเรื่องจำนวนคนที่เข้าพักต่อห้อง ในช่วงงานไม้ดอกไม้ประดับใช้จำนวนคนเข้าพัก 2 คนต่อห้อง ตามการคำนวณ ของ ททท. ส่วนช่วงปกติใช้จำนวนคนเข้าพักเฉลี่ย 1.6 คนต่อห้อง ตามงานวิจัยของจุฬาลงกรณ์ ทำให้ในการวิจัยเรื่อง สถานะการลงทุนของธุรกิจท่องเที่ยว

การประมาณการค่าใช้จ่ายเฉลี่ยระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ ได้จากการนำค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งเท่ากับ

1,668.33 และ 1,902.11 บาทต่อวัน (จากข้อมูลหัวข้อ 4.3.1) ถ่วงน้ำหนักด้วย จำนวนนักท่องเที่ยวของ ททท. ในปี 2534 ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย 2,274,902 คน และนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 773,416 คน จากการหาค่าเฉลี่ยโดยวิธีถ่วงน้ำหนักจะได้ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยรวมของทั้ง ชาวไทยและชาวต่างชาติ และนำมาคูณด้วยจำนวน นักท่องเที่ยวต่อวันในช่วงนั้น โดยคิดจากอัตราการเข้าพักของ โรงแรมและเกสต์เฮาส์ จากการสอบถามโรงแรมต่าง ๆ ร่วมกับอัตราการเข้าพักของ โรงแรมและเกสต์เฮาส์ในเดือนกุมภาพันธ์ ของ ททท. ซึ่งรายละเอียดของอัตราการเข้าพักของ โรงแรมและเกสต์เฮาส์ ได้นำเสนอในตารางที่ 5.2 ส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวที่พักตามบ้านในส่วนนี้ได้ใช้ อัตราส่วนจากแบบสอบถาม ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 36 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด (ชาวไทย 41.5, ชาวต่างชาติ 9.6) เมื่อทราบอัตราการเข้าพักในโรงแรม เกสต์เฮาส์ ในแต่ละระดับแล้ว นำมาคูณด้วย จำนวนห้องพักและอัตราคนเข้าพักต่อห้อง ซึ่งในช่วงปกติจะคิดเป็น 1.6 คนต่อห้อง ส่วนในช่วงงานไม่ดอกไม้ประดับจะใช้ 2 คนต่อห้อง เมื่อทราบจำนวนนักท่องเที่ยวที่พักในโรงแรมและเกสต์เฮาส์แล้ว นำมารวมกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่พักตามบ้านโดยคิดเป็นร้อยละ 36 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด ดังนั้นจึงสามารถประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวที่พักแรมในจังหวัดเชียงใหม่ได้ เมื่อได้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวรวม และจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งที่พักในโรงแรม เกสต์เฮาส์ และพักตามบ้าน ได้แล้ว สามารถที่จะคำนวณหารายได้จากการท่องเที่ยวในช่วงงานไม่ดอกไม้ประดับ และรายได้ปกติจากการท่องเที่ยวได้ โดยการคำนวณในช่วงเทศกาลและนอกเทศกาลจะมีข้อมูลที่ใช้แตกต่างกัน ที่อัตราการเข้าพักของโรงแรมและเกสต์เฮาส์ และอัตราคนเข้าพักต่อห้อง นั่นคือ จำนวนนักท่องเที่ยว ที่เดินทางมายังจังหวัด ในช่วงงานไม่ดอกไม้ประดับและช่วงปกติจะต่างกัน 9,100.3 คนต่อวัน ซึ่งปรากฏว่ารายได้ปกติจากการท่องเที่ยวในเดือนกุมภาพันธ์ มีค่าเท่า 20.64 ล้านบาทต่อวัน ส่วนรายได้ในวันมหรพรมไม่ดอกไม้ประดับเท่ากับ 36.18 ล้านบาท ต่อวัน ก่อให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นอันเกิดจากการจัดงานไม่ดอกไม้ประดับเท่ากับ 15.54 ล้านบาท ต่อวัน ตามข้อมูลจากแบบสอบถาม นักท่องเที่ยวจะมีวันพักเฉลี่ยในช่วงงาน 2.91 วัน ดังนั้นการจัดงานมหรพรมไม่ดอกไม้ประดับ ก่อให้เกิดรายได้ทั้งสิ้น 105.29 ล้านบาท และมีรายได้เพิ่มจากปกติ ถึง 45.22 ล้านบาท

ตารางที่ 5.2 การประมาณการอัตราการเข้าพักของโรงแรมและเกสต์เฮ้าส์

(หน่วย : ร้อยละ)

ประเภทที่พักแยกตามราคาห้อง	อัตราการเข้าพัก	
	เฉลี่ยเดือน ก.พ.* ของ ททท.ปี 2533	จากการสำรวจ งานไม่ตอก
โรงแรม (บาท)		
กลุ่มที่ 2 (1,200 - 2,300)	66.35	73
กลุ่มที่ 3 (800 - 1,200)	52.08	86
กลุ่มที่ 4 (300 - 800)	50.75	95
กลุ่มที่ 5 (300)	43.67	95
เกสต์เฮ้าส์ (บาท)		
ขนาดใหญ่ (300)	52.26	95
ขนาดกลาง (700 - 300)	52.26	70
ขนาดเล็ก (100)	52.26	67

ที่มา : จากการสำรวจ

*ข้อมูลจาก ททท. ปี 2533

หมายเหตุ : การแบ่งกลุ่มของโรงแรมและเกสต์เฮ้าส์ แบ่งตามหลักเกณฑ์ของ ททท. โดยโรงแรมในกลุ่มที่ 1 ซึ่งมีราคาห้องพักขั้นต่ำมากกว่า 2,300 บาทต่อวัน ในปีที่ทำการศึกษา ยังไม่ปรากฏโรงแรมในระดับนี้

ในการกระจายรายได้ในช่วงมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ ไปสู่ธุรกิจขนาดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยแบ่งธุรกิจออกเป็น 6 ประเภท ตามประเภทการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะคิดรายได้รวมทั้งรายได้ที่เกิดจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จากการศึกษาดังตารางที่ 5.3 รายได้จากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในช่วงงานไม้ดอกไม้ประดับ เท่ากับ 105.28 ล้านบาท โดยจะกระจายไปสู่ ธุรกิจประเภทพาหนะเดินทางจะได้รับรายได้รวมจากการจัดงานสูงที่สุด ประมาณ 29.33 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 27.8 ของรายได้ทั้งหมดและธุรกิจขนาดใหญ่ประเภท เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ รถบัส จะได้รับรายได้ถึง 23.99 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็น 9 เท่า ของธุรกิจขนาดกลาง อันหมายถึงธุรกิจท่องเที่ยว มอเตอร์ไซด์และรถยนต์เช่า และขนาดเล็ก ได้แก่ สองแถว สามล้อ ตุ๊ก ๆ ธุรกิจที่ได้รับรายได้รองลงมาเป็นธุรกิจประเภทสินค้าที่ระลึก ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องเงิน เครื่องเงิน ไม้แกะสลัก ผลิตภัณฑ์จากไม้ กระดาษสา ร่ม ผลิตภัณฑ์เซรามิก และเสื้อผ้าพื้นเมือง ธุรกิจประเภทนี้ได้รับรายได้ในช่วงงานไม้ดอกไม้ประดับประมาณ 27.79 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 26.4 ของรายได้ทั้งหมด โดยธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีรายได้จากการผลิตและบริการ มากกว่า 10 ล้านบาท/ปี จะได้รับรายได้ประมาณ 11.81 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าขนาดเล็กที่มีรายได้จากการผลิตและบริการต่ำกว่า 2 ล้านบาท/ปี ถึง 10 เท่า แต่ธุรกิจขนาดกลางที่มีรายได้จากการขายระหว่าง 2 - 10 ล้านบาท/ปี จะได้รับรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 14 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ เพราะธุรกิจขนาดใหญ่เป็นธุรกิจที่มุ่งเน้น ไปในด้านการผลิตเพื่อการส่งออกจึงทำให้ธุรกิจขนาดใหญ่ได้รับรายได้น้อยกว่าธุรกิจขนาดกลาง ธุรกิจประเภทที่พักจะได้รับรายได้จากการจัดงานมากเป็นอันดับ 3 ประมาณ 24.81 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23.6 ของรายได้ทั้งหมด ซึ่งธุรกิจขนาดใหญ่ที่ได้รับรายได้จากการจัดงานมากที่สุดคือธุรกิจประเภทโรงแรม ที่ได้รับถึง 21.05 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 20 ของรายได้ในช่วงที่จัดงาน และรายได้ประเภทที่พักตกแก่โรงแรมขนาดใหญ่ถึงร้อยละ 85 โดยธุรกิจขนาดใหญ่ประเภทโรงแรมจะได้รับรายได้สูงกว่าผลรวมของธุรกิจขนาดกลางประเภทเกสต์เฮาส์และขนาดเล็กรวมกันถึง 5.6 เท่า

ตารางที่ 5.3 การกระจายรายได้จากท่องเที่ยวในช่วงงานไม้ดอกไม้ประดับ ไปสู่ธุรกิจขนาดต่าง ๆ แยกตามประเภทการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

(หน่วย : พันบาท)

	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	รวม
ประเภทที่พัก	21,049.0 (84.8)	2,806.7 (11.3)	960.4 (3.9)	24,816.1 (23.6)
ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม	11,538.2 (69.8)	3,983.8 (24.1)	1,008.4 (6.1)	16,530.4 (15.7)
ประเภทพาหนะเดินทาง	23,994.3 (81.8)	2,669.3 (9.1)	2,669.3 (9.1)	29,332.9 (27.8)
ประเภทสินค้าที่ระลึก	11,813.2 (42.5)	14,009.0 (50.4)	1,973.5 (7.1)	27,795.7 (26.4)
ประเภทสถานบันเทิง				5,896.1 (5.6)
ประเภทอื่น ๆ				916.0 (0.9)
รวม	68,394.7	23,468.8	6,611.6	105,287.2

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขใน () หมายถึง อัตราส่วนร้อยละ

การจัดงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับเมื่อเทียบกับช่วงที่ไม่มีเทศกาลแล้ว จะก่อให้เกิดรายได้เพิ่ม ประมาณ 45.22 ล้านบาท ผลประโยชน์ส่วนใหญ่จากการจัดงาน จะกระจายไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่ 29.3 ล้านบาท โดยเฉพาะธุรกิจทางด้านพาหนะเดินทางและด้านโรงแรม มากกว่าที่จะกระจายไปสู่ธุรกิจขนาดกลางและเล็ก ดังตารางที่ 5.4

จากการประมาณการโดยสอบถามจากเกษตรกรที่ปลูกดอกไม้และเจ้าของสวน จะได้รับรายได้จากการจัดงาน ทั้งสิ้น 841,000 บาท ซึ่งได้รับน้อยกว่าที่ธุรกิจขนาดใหญ่ได้รับ กลุ่มธุรกิจที่ร่วมลงทุนในการจัดงานไม้ดอกไม้ประดับส่วนใหญ่แล้วจะเป็นธุรกิจทางด้านฟิล์ม ซึ่งเป็นธุรกิจที่อยู่นอกเหนือจากการศึกษา ส่วนกลุ่มธุรกิจอื่น อันได้แก่ ธุรกิจทางด้านโรงแรม และ กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว จะได้รับผลตอบแทนเพิ่ม 75 บาท และ 23 บาท จากการลงทุนเพียง 1 บาท

ตารางที่ 5.4 รายได้เพิ่มของธุรกิจขนาดต่าง ๆ จากการจัดงานไม้ดอกไม้ประดับ

(หน่วย : ล้านบาท)

	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก	รวม
ประเภทที่พัก	9,050.1	1,206.0	416.2	10,672.3
ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม	4,955.6	1,711.1	433.1	7,099.8
ประเภทพาหนะเดินทาง	10,283.5	1,144.0	1,144.0	12,571.5
ประเภทสินค้าที่ระลึก	5,073.8	6,017.0	847.6	11,938.4
ประเภทสถานบันเทิง				2,532.4
ประเภทอื่น ๆ				407.0
รวม	29,363.0	10,078.1	2,840.9	45,221.4

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการสอบถามผลของรายได้จากการขายสินค้าและบริการ ในช่วงการจัดงานไม้ดอกไม้ประดับเมื่อเทียบกับช่วงไม่มีเทศกาล ของสถานประกอบการต่างๆ โดยไม่ใช่แบบสอบถาม ซึ่งได้ทำการสอบถามโรงแรม เกสต์เฮาส์ ธุรกิจนำเที่ยว สถานประกอบการที่ขายสินค้าทางการเกษตร ร้านอาหารและภัตตาคาร ร้านขายผลผลิตทางการเกษตร สถานบันเทิง รถสองแถวและสามล้อ แผงลอยที่ขายอาหารและสินค้าอย่างละ 10 ราย รวม 80 ราย การสอบถามได้แบ่งธุรกิจเป็นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามระดับรายได้โดยจะถือว่าสถานประกอบการตัวอย่างที่ทำการสอบถาม เป็นตัวแทนของธุรกิจแต่ละประเภท จากการสอบถามพบว่า การจัดงานไม้ดอกไม้ประดับทำให้มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงไม่มีเทศกาล ในธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่ จะมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการเข้าพัก เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ซึ่งมีอัตราการเข้าพักเพิ่มขึ้นน้อยกว่าอัตราการเข้าพักในโรงแรมขนาดกลางและโรงแรมขนาดเล็ก ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 35 และ 45 ตามลำดับ สาเหตุเพราะงานไม้ดอกไม้ประดับเป็นงานของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับรายได้ขนาดกลางมากที่สุด จึงนิยมใช้บริการโรงแรมขนาดกลางและเล็ก แต่ประเภทเกสต์เฮาส์ กลับมีจำนวนนักท่องเที่ยวมาใช้บริการเพิ่มในสถานประกอบการขนาดใหญ่ถึงร้อยละ 43 ซึ่งมากกว่า สถานประกอบการขนาดกลางและเล็ก ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 34 และ 28 ตามลำดับ สาเหตุเพราะนักท่องเที่ยวชาวไทยจะพักเกสต์เฮาส์ขนาดใหญ่ แต่นักท่องเที่ยวต่างชาติจะนิยมเกสต์เฮาส์ขนาดกลาง หรือเล็กที่ราคาถูกกว่าซึ่งจะพักเป็นเวลานาน

ส่วนธุรกิจนำเที่ยว จากการสอบถามพบว่า สถานประกอบการขนาดใหญ่ จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวมาใช้บริการในธุรกิจขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นร้อยละ 30 ซึ่งไม่แตกต่างกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการในธุรกิจขนาดกลาง หรือขนาดเล็กร้อยละ 20 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาใช้บริการจะเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ นักท่องเที่ยวชาวไทยมาใช้บริการ เพิ่มขึ้นมีน้อยมาก

ในด้านร้านขายผลผลิตทางการเกษตรนั้น ได้แก่ ร้านขายผักและผลไม้สด ร้านขายผักและผลไม้ดอง และร้านขายผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสัตว์และพืช ถ้าเป็นสถานประกอบการขนาดใหญ่ จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวมาใช้บริการมีอัตราเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ 50 สถานประกอบการขนาดกลางเพิ่มขึ้นร้อยละ 30 ส่วนสถานที่ประกอบการขนาดเล็ก มีนักท่องเที่ยวซื้อสินค้าเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 20

ร้านขายสินค้าที่ระลึก ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวมาซื้อสินค้าเพิ่มขึ้นอย่างมากนั้น กลับเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 20 สำหรับธุรกิจขนาดกลางหรือขนาดใหญ่และเพิ่มขึ้นร้อยละ 30 สำหรับธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งคาดว่าน่าจะมีสาเหตุเพราะงานไม้ดอกไม้ประดับ เป็นงานของนักท่องเที่ยวชาวไทยซึ่งส่วนใหญ่เคยมาเชียงใหม่แล้วจึงลดความสนใจในตัวสินค้าลง

สถานประกอบการที่ขายอาหารและเครื่องดื่มขนาดใหญ่ มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 15 แต่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 50 สำหรับสถานประกอบการขนาดกลาง ส่วนสถานประกอบการขนาดเล็กเพิ่มขึ้นร้อยละ 30

ทางด้านสถานบันเทิง ก็มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการในธุรกิจขนาดกลางเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 50 ส่วนขนาดกลางและเล็กเพิ่มขึ้นร้อยละ 20

ส่วนสองแถว ตุ๊กตุ๊ก และสามล้อ ก็มีผู้ใช้บริการเพิ่มขึ้นเช่นกัน เฉลี่ยแล้วเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 40

ผลของการจัดงานมหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ ในปี 2535 ทำให้สถานประกอบการต่างๆ มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาใช้บริการเพิ่มขึ้น เฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ 30 ดังตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 การประมาณการอัตราการเพิ่มของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ ในสถานประกอบการต่าง ๆ ช่วงงานเทศกาลไหมดอกไม้ประดับ

(หน่วย : ร้อยละ)

ธุรกิจ	สถานประกอบการ		สถานประกอบการ
	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
โรงแรม	15	35	45
เกสต์เฮาส์	43	34	28
ธุรกิจนำเที่ยว	30	20	20
ร้านขายผลผลิตทางการเกษตร	50	30	20
ร้านขายสินค้าที่ระลึก	20	20	30
ร้านอาหารและภัตตาคาร	15	50	30
สถานบันเทิง	20	50	20
สองแถว ตุ๊ก ๆ สามล้อ			40

ที่มา : จากการสำรวจ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

5.4 ความประทับใจของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่มาในช่วงเทศกาลไม้ดอกไม้ประดับ ช่วงวันที่ 7-9 กุมภาพันธ์ 2535 ที่ผ่านมา จากการสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทย 50 คน และชาวต่างชาติ 50 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน นักท่องเที่ยวร้อยละ 70 ได้มาเที่ยวชมงาน อีกร้อยละ 30 ไม่มีโอกาสได้มาเที่ยวงาน โดยมีสาเหตุเนื่องมาจากนักท่องเที่ยวไม่มีเวลา หรือไม่ได้สนใจที่จะไปเที่ยวชม หรือไม่ทราบว่ามีการจัดงาน ซึ่งอาจเนื่องจากการประชาสัมพันธ์ของทางจังหวัดยังไม่ทั่วถึง หรือไม่น่าดึงดูดใจเพียงพอที่จะทำให้ให้นักท่องเที่ยวสนใจ

นักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่ได้เที่ยวชมงานไม้ดอกไม้ประดับนั้น ในจำนวนนี้ ร้อยละ 27.3 อยากรที่จะกลับมาเที่ยวงานอีก นักท่องเที่ยวร้อยละ 63.6 ไม่อยากรที่จะกลับมาอีก และอีกร้อยละ 9.1 ยังไม่ได้ตัดสินใจ ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ได้เที่ยวชมงานไม้ดอกไม้ประดับนั้น มีนักท่องเที่ยวที่อยากรกลับมาชมงานอีกร้อยละ 65.8 นักท่องเที่ยวที่ไม่อยากรที่จะกลับมาอีก มีอยู่ร้อยละ 21.0 อีกร้อยละ 13.2 ยังไม่ได้ตัดสินใจ

สำหรับความประทับใจของนักท่องเที่ยวได้สรุปไว้ในตารางที่ 5.6 และ 5.7 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความประทับใจมากกว่านักท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติเมื่อได้มาเที่ยวชมงานแล้ว มีความประทับใจในเกณฑ์ที่ดีต่อ ขบวนแห่ การประกวดไม้ดอกไม้ประดับ และการจัดงานทั่วไป ซึ่งมีนักท่องเที่ยวสนับสนุนความคิดเห็นนี้ ประมาณร้อยละ 45 และที่นักท่องเที่ยวมีความประทับใจมากที่สุดเห็นจะได้แก่ขบวนแห่ มีความประทับใจในเกณฑ์ที่พอใช้ต่อ การตกแต่งสวนบวหาด การประกวดนางงาม และระยะเวลาในการจัดงานที่เพียงพอ มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติร้อยละ 7.2 มีความคิดเห็นว่าการรักษาและตกแต่งสวนบวหาดให้สะอาดกว่านี้ และอีกร้อยละ 5 เห็นว่าไม่ควรมีการประกวดนางงามปูพแห่งชาติ แต่สิ่งที่สร้างปัญหาในความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ได้แก่ ปัญหาการจราจร นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นว่าการตกแต่งสวนบวหาด การประกวดไม้ดอกไม้ประดับ การประกวดนางงาม การจัดงานทั่วไปและระยะเวลาในการจัดงานอยู่ในเกณฑ์ที่ดีแล้ว แต่มีนักท่องเที่ยวบางส่วนประมาณร้อยละ 11.5 มีความคิดเห็นว่าการจัดประกวดนางงามปูพชาติ

ตารางที่ 5.6 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเกี่ยวกับการจัดงาน

(หน่วย: ร้อยละ)

	ดีมาก	ดี	พอใช้	ไม่ดี	ไม่ควรมี
ชบวนแห่	36.0	48.0	12.0	44.0	0.0
การตกแต่งส่วนเบรกขาด	17.8	25.0	35.7	14.3	7.2
การประกวดไม้ดอกไม้ประดับ	21.4	46.4	28.6	3.6	0.0
การประกวดนางงาม	30.0	15.0	40.0	10.0	5.0
การจัดงานทั่วไป	10.0	45.0	40.0	5.0	0.0
ระยะเวลาที่จัดงาน	25.0	25.0	50.0	0.0	0.0
การจราจร	4.0	4.0	20.0	60.0	12.0

ที่มา : จากการสำรวจ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตารางที่ 5.7 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยุวชนชาวไทยกับการจัดงาน

(หน่วย: ร้อยละ)

	ดีมาก	ดี	พอใช้	ไม่ดี	ไม่ควรมี
ชบวนแห่	36.1	50.0	11.1	2.8	0.0
การตกแต่งสวนบวกราช	25.8	41.9	22.6	9.7	0.0
การประกวดไม้ดอกไม้ประดับ	35.5	58.1	6.4	0.0	0.0
การประกวดนางงาม	23.1	42.3	23.1	0.0	11.5
การจัดงานทั่วไป	0.0	57.6	30.3	12.1	0.0
ระยะเวลาที่จัดงาน	8.1	59.5	29.7	2.7	0.0
การจราจร	0.0	11.1	36.1	52.8	0.0

ที่มา : จากการสำรวจ